УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
75 років
Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City. N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly: 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVI. Ч. 188. TWO SECTIONS (SECTION 1) ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 11-го ЖОВТНЯ (OCTOBER) 1969 No. 188. VOL. LXXVI.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

П'ятниця, 10 жовтня 1969 р.

В АМЕРИЦІ

КОНҐРЕСОВА КОНФЕРЕНЦІЯ СХВАЛИЛА законопроєкт про федеральну допомогу студентам, щоб вони могли заплатити оплату за навчання в школах і коледжах. Згідно з цим законопроєктом Федеральний Уряд зможе давати банкам та приватним позичковим інституціям спонукливі фонди на те, щоб вони могли давати кредити студентам. Дотеперішній закон дозволяв найвищі семивідсоткові позички. Тепер найнижчі відсотки становлять 8.5, і банки та кредитові інституції не хотіли давати студентам позичок, опроцентованих на тільки 7 відсотків. Деякі студенти вписалися до академічних шкіл на кредит, тепер вони зможуть дістати позички з вищим опроцентуванням і заплатять додатково оплату за навчання.

СЕКРЕТАР СКАРБУ ДЕЙВІД М. КЕННЕДІ в окремій заяві сказав, що уряд президента Ніксона уважає, що всяке число безробітних в цій країні уважає за небажане явище. Цю заяву склав секретар скарбу день після того, як він зізнавав в Сенатській Спільній Економічній Комісії, і сказав, що Уряд уважає за сприйнятливе чотиривідсоткове число безробітних внаслідок фінансових і монетарних заходів для сповільнення інфляції. Кеннеді підкреслював, що Уряд запропонував в цьому фінансовому році суму 2.4 більйона дол. на те, щоб перешколювати тих робітників, які довший час не можуть знайти праці, бо не мають такого вишколу, за яким тепер шукають на ринку праці.

ВПРОДОВЖ ОДНОГО РОКУ, що закінчився 30-го червня ц. р., м'ясо подорожчало на 16 відсотків. Після того воно ще більше подорожчало, а сталося воно тому, що власники тваринних фарм в 1967 році вирішили зменшити продукцію рогатої худоби на 5 відсотків, і внаслідок цього на ринку в цьому році появилося менше м'яса. В Палатній Комісії Урядових Операцій зізнавав виконний віце - президент Американського Товариства Годівельників Рогатої Худоби С. В. МекМіллен, який сказав, що власник худоби дістає з кожного доляра вартости проданого м'яса тільки 60 центів, а решту беруть посередники. За фунт живої ваги він дістає 34 центи.

В НАЙБЛИЖЧИХ ДВОХ МІСЯЦЯХ президент коледжу в Ню Йорку, Федеральна Комунікаційна Комісія та винахідники вишкільної електронічної системи будуть випробовувати, чи студенти коледжу зможуть навчатися фізики за допомогою телевізійного апарату та радіового приймача ФМ, що мало б заступити інструктора фізики. Студенти Нюйоркського Технологічного Інституту в Ню Йорку будуть спостерігати лекцію на телевізії і прислухатися до неї на приймачі ФМ. Вони будуть відповідати на запити, натискаючи відповідний ґудзик на приймачах. Цей спосіб навчання зачнеться вже в найближчому тижні.

ПАЛАТНА РІЛЬНИЧА КОМІСІЯ признала 610 мільйонів дол. на допомогу вбогим за системою харчових марок. Давніше признали були на харчові марки тільки 340 мільйонів дол. Сенат признав був минулого місяця 1.25 більйона на допомогу харчовими марками в цьому фінансовому році, 2 більйони долярів у фінансовому році 1971, і 2.5 більйони в 1972-му році. Згідно з теперішнім законом вбога родина, що складається з чотирьох осіб, може дістати харчових марок вартости 60 долярів — за 2 доляри. Ці марки має право діставати родина з 4-ох осіб, коли прибутки її не виносять більше, як 60 долярів місячно.

У СВІТІ

АМЕРИКАНЦІ ПЕРЕДАЛИ Південному В'єтнамові дальших 80 воєнних стежних човнів, які грають велику ролю у боротьбі проти комуністичних партизанів, особливо в дельті ріки Меконґ. Разом південно - в'єтнамські збройні сили отримали вже таких 229 великих опанцерених моторових човнів з-посеред 550 човнів американської річної фльоти в Південному В'єтнамі.

НЕВДОВОЛЕНІ КАТОЛИЦЬКІ ДУХОВНИКИ ПЕРЕВОДЯТЬ в Римі свої наради, паралельно до офіційного Синоду католицьких єпископів, який формально буде відкритий 11 ц. м. 80 делеґатів від кругло 8.000 духовників, що становлять ядро опозиції всередині Католицької Церкви, оформились в т. зв. Европейську Асамблею Духовників, що зібралась в п'ятницю 10 ц. м. у Римі. Це здебільша бельгійці, голляндці, італійці й еспанці. Їхні вимоги, м. і.: вибір єпископів, а не призначування їх Папою, — вибір Папи Єпископським Синодом, а не Кардинальською Колеґією, — скасування целібату, — ліберальніший підхід до проблеми контролі народин і т. п.

ПОЛЬСЬКИЙ КАРДИНАЛ СТЕФАН ВИШИНСЬКИЙ ПРИЇХАВ з Варшави до Риму на Синод католицьких владик, який відкривається 11-го цього місяця. У короткій промові до кругло 500 поляків, що прощали його на стації у Варшаві, кард. Вишинський заявив: „Майте довір'я до Папи і до вашого кардинала". Він перестеріг, щоб не вірити газетам у справах Церкви, бо, мовляв, авторитетною у цих справах є тільки проповідниця.

„КРАСНАЯ ЗВ'ЄЗДА" обурюється на ізраїльські радіопередачі, що їх надають до СССР російською та жидівською мовами. Цей московський часопис закидає ізраїльським радіопередачам, що вони „ширять сіонізм" між підсовєтськими жидами й „торочать нісенітні й абсурдні закиди, наче б в СССР дискриміновано жидів". „Красная Зв'єзда" покликається на факт, що жиди в СССР займають різні видатні пости в ділянках освіти, спорту, літератури й мистецтва, замовчуючи, що тоді вони виступають, як москалі або „совєтські люди", а не — жиди.

В 1970 РОЦІ ВІДБУДУТЬСЯ в Британії парляментарні вибори. Консервативна партія розпочала вже передвиборчу кампанію. Її лідер Антоні Барбер заявив на конґресі Консервативної партії перед 4.000 делеґатами в Брайтоні, що Консервативна партія „розіб'є доктрину й доґму соціялізму" та приверне дійсну й успішну свободу британським громадянам.

СОВЄТСЬКИЙ УРЯД БУЦІМ-ТО ПОГОДЖУЄТЬСЯ, щоб посли з Західнього Берліну до західньо - німецького „бундестаґу", себто нижчої палати парляменту, які за конституцією Німецької Федеральної Республіки не мають права голосувати, дістали те право. У тому випадку соціялістичний уряд Віллі Брандта дістав би на 8 голосів більше й мав би сильнішу парляментарну базу. Дотепер Совєти взагалі опротестовували участь представників з Західнього Берліну в бундестаґу, виступаючи проти будь-якого державно - правного зв'язку Західнього Берліну з рештою Західньої Німеччини.

ОБ'ЄДНАНІ НАЦІЇ ОДЕРЖАЛИ ЛИСТА-ПРОХАННЯ ВІД ТРЬОХ УКРАЇНСЬКИХ В'ЯЗНІВ

Ню Йорк. — У четвер, 9-го жовтня, представник Об'єднаних Націй потвердив, що попереднього дня, в середу 8-го жовтня, цій міжнародній установі доставлено листа, що його підписали три українські в'язні в Совєтському Союзі: Михайло Горинь, Іван Кандиба і Лев Лук'яненко, та які в імені багатьох інших ув'язнених совєтським режимом українців жаліються на повне нехтування їхніх людських прав, знущання і, зокрема, на поступове затруювання їхніх харчів, в'язничних і одержуваних з дому, що спричинає їм великі фізичні і ментальні терпіння. Речник Об'єднаних Націй заявив, що листа доставив спеціяльний післанець приміщеної в Лондоні організації Амнестія Інтернаціональна і передав сторожеві перед дверима генерального секретаря Об'єднаних Націй У Танта. Він додав, що в четвер рано У Тант знайшов листа на своєму бюрку. Припускають, що цей лист буде переданий Комісії людських прав.

Представник Амнестії Інтернаціональної в Об'єднаних Націях потвердив, що такого листа від трьох українських в'язнів доставлено генеральному секретареві У Тантові і представникам преси в Об'єднаних Націях передано повний текст оригінального листа (що надрукований в цьому листі „Свободи") та його англійський переклад, як також надруковані інформації про авторів листа. Цей представник Амнестії Інтернаціональної рівночасно виявнив, що цим разом не передано ще У Тантові скарги 46 ув'язнених в Совєтському Союзі українських інтелектуалів з проханням передати цю скаргу Комісії людських прав. Повідомлення, в цій справі в міжнародній пресі було помилкове. Разом з іншими документами, представники преси в Об'єднаних Націях одержали також копію листа організації Амнестія Інтернаціональна, підписаного головою репрезентації установи в ЗСА Робінсоном та скерованого до У Танта. В листі коротко з'ясовується справу та прохається передати залучені документи для виявнення совєтському представникові в Комісії людських прав та щоб Комісія людських прав і інші комісії Об'єднаних Націй повели в цій справі таку дальшу акцію як вважатимуть за відповідну.

ЛИСТ ДО КОМІСІЇ ОХОРОНИ ПРАВ ЛЮДИНИ В ОРГАНІЗАЦІЇ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ

Ми, українські політичні в'язні, звертаємося до Вас як до найвищого органу охорони прав людини. Нас заарештовано за те, що ми домагались поліпшення стану українського робітництва і захищали права української мови, шкільництва і культури. Наскільки ці вимоги дозволені конституційно, ми і далі їх підтверджуємо. Не спромогшись зломити нас морально, органи КДБ стараються звести нас біологічно з інтелектуалів до примітивів.

Минулого року Лук'яненка забрано 3 березня до Володимирської тюрми, де він просидів до вересня. Там домішувано йому до поживи хемікалій, що спричинювали отруєння. При цьому йому дано до пізнання, що при довшому діянні отрути організм людини дегенерується.

Також і в таборі домішують отрути до поживи. Ми перевели ряд досліджень і переконались у цьому. Симптоми отруєння такі: 10-15 хвилин по спожитті їжі з'являється легкий тиск у скронях, який згодом переходить у нестерпний біль голови. Важко зосередити будь-яку думку, навіть написати листа додому. Читаючи абзац, забувається при кінці, що написане спочатку. Щоб прийти до нормального стану, треба голодувати 24 години. В такий спосіб ми чергуємо дні посту з днями отруєної поживи.

Харчеві пакунки з дому ще міцніше отруєні, так, що нам довелося їх викинути суцільно, хоч дозволено нам їх одержувати тільки двічі на рік. А пожива в таборі виносить 2,000 калорій на день.

Так було останнього року, як і цього. Симптоми отруєння дещо інші: 10-15 хвилин по спожитті надходить легке оп'яніння, потім з'являються міцні корчі в центрі мозгу, тремтіння рук, неспосібність скупчити будь-яку думку. Болі голови тривають днями.

Коли ми пожалілись таборовим властям, що нас отруюють, переведено нас до окремих камер з матовими вікнами, де крім грат ще й сітка і жалюзії, які не перепускають денного світла і ми живемо цілий день при електричному освітленні, за винятком години денного проходу. В такий спосіб російські чиновники КДБ поводяться з українськими патріотами і чесними громадянами.

Шановна комісіє. Якщо Ви вважаєте, що такі методи перенавчання людини незгідні з правом гуманности, просимо Вас піднести голос протесту.

Червень 1969

Михайло Горинь
Іван Кандиба
Лев Лук'яненко

Південно-в'єтнамські війська ступнево перебирають ведення війни

Сайґон. — Американські війська у Південному В'єтнамі дістали наказ вважати за своє найперше завдання — передавати у приспішеному темпі тягар ведення війни південно - в'єтнамським збройним силам. Американські війська мають також надалі вільну руку атакувати й винищувати ворога, але ці дії окреслені як оборонні, бо вони мають на цілі внеможливити ворогові поведення нової офенсиви. Зрештою, давнє гасло американських військ у В'єтнамі — „шукай і винищуй" — перестало діяти. За твердженням кореспондентів з Сайґону — покладення найбільшої ваги на приспішене вишколювання, озброювання і усамостійнювання південно-в'єтнамської реґулярної армії прийшло під час відвідин голови шефів об'єднаних штабів генерала Ерла Вілера напереломі минулого і цього тижня в Південному В'єтнамі. Водночас президент Ніксон плянує дальші заходи в напрямку до замирення. В минулий четвер він конферував з американським амбасадором у Південному В'єтнамі Елсвортом Банкером, який в суботу 11 жовтня мав відлетіти до Сайґону. На початок найближчого тижня Президент викликав з Парижу на нараду у Вашинґтоні голову американської делеґації на Паризькій конференції про В'єтнам Генрі Кебота Ладжа і його заступника Філіпа Габіба. Заповіджено теж нову конференцію Президента з секретарем оборони Мелвіном Лердом, генералом Ерлом Вілером та іншими високими військовиками. Передбачають, що Президент проголосить вневдовзі відкликання третьої „тури" війська з В'єтнаму, цим разом коло 40.000, щоб число відкликаних осягнуло або перевищило 100.000.

Противники війни плянують цілонічну сесію Палати Репрезентантів 14-15 жовтня

Вашинґтон. — Група тих конґресменів, які є проти війни у В'єтнамі, заплянували підтримати одноденний демонстраційний страйк — студентів коледжів та університетів, запляноване по цілій Америці 15-го жовтня, та продовжувати сесію Палати Репрезентантів цілу ніч з 14-го на 15 жовтня. Цікаво, що більшість конґресменів заявилася була проти демонстрантів, коли вони повідомили про неї. Проти демонстрації студентів були навіть ті конґресмени, які виступають проти війни. Також в Ню Йорку 39 членів Стейтової Леґіслятури заявили, що підтримують студентів демонстрантів. В Ню Гейвені, Конн. президент Єйльського Університету Кінґмен Брустер і посадник міста Ричард Лі заявилися за те, щоб ЗСА беззастережно відтягнули свої збройні сили з В'єтнаму. В Конґресі спочатку боялися, що демонстрацію 15-го жовтня влаштовують самі ліві студенти. Коли ж члени Конґресу побачили, що демонструвати будуть майже всі студенти, тоді 17 сенаторів і 47 конґресменів вислали листи до демонстраційного комітету, в яких підтримують противоєнних демонстрантів.

2,500 ґвардистів помагають поліції зберігати порядок в Чикаґо

Чикаґо, Іллиной. — Губернатор Іллиной Ричард Б. Оґілві покликав до міста 2.500 вояків Крайової Ґвардії, які мали допомагати поліції втримувати порядок в місті після заворушень, які відбулися вночі з 8-го на 9-го жовтня, і в яких кільканадцять осіб були поранені, 60 заарештованих, сотки вікон у крамницях вибито. Пошкоджено авта на вулицях. Вдень 9-го жовтня заворушення на вулицях продовжувалися, ними керували члени організації Студенти за Демократичну Суспільність, ґвардисти стояли в поготівлі в касарнях, вони мали діяти аж тоді, коли б поліції не вдалося зберегти порядку. В шпиталі повіту Кук в критичному стані лежить 22-річний Джан Вен Вінендал, якого поранив поліцай Джан Томпсон тоді, коли студент бив його залізною штабою.

Чехо-Словаччина забороняє громадянам виїзд за кордон

Прага. — Чесько-словацький уряд скасував останню із вольностей, що ще залишилась від демократизаційних реформ, переведених за правління Александра Дубчека: заборонено виїзд за кордон. З автобусу, який реґулярно курсує між Брно і Віднем, викинули вісьмох чехів, відкликано туристичний поїзд з Праги до Відня, уневажнено всі приватні візи на виїзд з Чехо-Словаччини літаками або поїздами. На майбутнє дозволено на виїзд за кордон тільки організованим державною аґенцією групами, виїзд урядових осіб, дипломатів і чужинців. Всі видані вже візи на виїзд в торговельних цілях будуть невважними з днем 1 грудня ц. р. З кінцем цього року тратять важність дозволи на замешкання за кордоном Чехо-Словаччини. Заборонено взагалі виїзд до країн, які не мають з Чехо-Словаччиною нормальних дипломатичних взаємин, — у практиці це перериває всякий контакт з Західньою Німеччиною. Нові комуністичні правителі в Чехо-Словаччині спустили залізну завісу між країною і зовнішнім світом, щоб протидіяти впливам західнього світу, щоб припинити втечу фахівців і інтелектуалів та припинити відплив валюти. Від часу інвазії СССР до Чехо-Словаччини коло 50.000 чехів переїхали з ЧССР за кордон на постійне і коло 100.000 дальших осіб подбали за візи „на всякий випадок", покищо ще залишившись в ЧССР: всі ті візи тепер уневажнені. Хоча чеські громадяни були приготовані на щораз нові розпорядження по лінії нео-сталінського курсу, проте та заборона виїзду за кордон, проголошена в четвер 9 жовтня ц. р., була прикрою несподіванкою.

СССР продовжує експерименти у промисловому керівництві

Москва. — Московська „Правда" повідомила, що партійний Комітет затвердив висліди експерименту, що його впродовж останніх двох років вела хемічна фабрика Щекіно в Тулі. Вона звільнила 870 робітників і з заощаджених таким чином грошей підвищила винагороду залишеним робітникам. Виявилося, що продукція фабрики не тільки не зменшилася, а зросла на 87 відс. Звільнених робітників, які виявляли малу продуктивність, перевишколено і приділено до нової фабрики, яку тількищо відкрито. Цією самою справою займаються „Ізвєстія". Статті в обох тих керівних совєтських щоденниках вказують на дальший відворот від непорушної ще донедавна системи диктаторського державного плянування і керування „згори" всією одинаково продукцією, як розподілом. Директори й адміністратори фабрик і різних варстатів дістають свобіднішу руку, а існуючий у вільному світі основний закон, що треба рахуватися з ринком збуту, з потребами й баҗаннями покупців, знаходить щораз більше зрозуміння — бодай у теорії. Газети не подають, скільки ще робітників залишено у тій тульській фабриці.

Ройтер інформує про справу Патріярхату УКЦ

Ню Йорк. — Місцевий "Daily News" з 10-го жовтня ц.р. подав повідомлення британської пресової агенції Ройтера, датоване в Римі 9-го жовтня, про те, що „екзильні єпископи Української Католицької Церкви повідомили сьогодні, що вони звернулися з проханням до Папи Павла VI, щоб він призначив кардинала Иосифа Сліпого, Львівського Архиєпископа, їхнім Патріярхом". У повідомленні Ройтера далі сказано: „Очікується, що прохання становитиме клопітливу проблему, бо коли Ватикан переговорював справу звільнення Кардинала Сліпого в 1963-му році після його 18-літнього ув'язнення в Росії, то розумілося, що було домовлення, що його держатимуть здалека від очей публіки".

Д-р Юрій Старосольський репрезентував УНСоюз на Крайовій Конференції про Гомадянство

Вашингтон. — На Крайовій Конференції про Громадянство, яка відбулася у Вашингтоні, Д. К., в днях 15-го до 17-го вересня ц. р., репрезентував Український Народний Союз д-р Юрій Старосольський редактор відділу „Право" в англійській Енциклопедії Українознавства, що її видає УНСоюз, та сам член вашингтонського відділу УНСоюзу. Організація під назвою Крайова Конференція про Громадянство постала в 1946 році і з того часу влаштовує щорічні конференції, в яких завжди беруть участь представники УНСоюзу. Головою Крайової Конференції про Громадянство є колишній член Найвищого Суду ЗСА суддя Том К. Кларк, а її почесними головами живучі колишні президенти країни.

Ця 24-та річна Крайова Конференція про Громадянство, в якій брало участь понад 500 представників громадських та молодечих організацій з цілої країни, присвятила в своїх загальних сесіях та дискусійних групах найбільше уваги проблемам молоді. Д-р Юрій Старосольський взяв участь у всіх сесіях та в дискусійних групах, де мав змогу забирати голос в дискусіях та зустрічатися з представниками різних організацій, використовуючи ці нагоди для вияснювання та підкреслювання проблем української спільноти. Окрему увагу присвятила Конференція теж актуальним проблемам т. зв. меншин, що давало нагоду делегатові УНСоюзу пригадувати, що також українські громадяни цієї країни мають чимале значення і приходять до голосу. Молоді делегати, головно представники молодечих організацій, яскраво виступали у конфронтації з старшим поколінням але була слідна в їх виступах тенденція шукати не тільки зрозуміння, а й демократичних доріг до розв'язки пекучих проблем країни.

Сенатська Комісія затвердила номінацію Гейнсворта більшістю 10 до 7-ох голосів

Вашингтон. — Сенатська Правнича Комісія 9-го жовтня після довгих переслухань затвердила номінацію судді Окружного Суду в Північній Каролайні Клемента Гейнсварта на суддю Найвищого Суду ЗСА. Впродовж двох тижнів ця Комісія виготовить звіти більшости й меншости та перешле їх до Сенату. Сподіваються, що в Сенаті відбудеться завзята дискусія над затвердженням цієї номінації, і що номінація може здобути тільки незначну більшість голосів. Американське Товариство Правників недавно схвалило було запропоновану президентом Ніксоном номінацію, але тепер воно плянує ще раз розглядати цю справу, коли на сенатській Правничій Комісії виявилися нові дані про поведінку судді Гейнсворта. В Сенаті, згідно з підрахунками демократів, є більшість проти номінації. Не знати, як поставиться більшість Сенату до справи номінації коли почує звіти Правничої Комісії.

Українці пікетуватимуть амбасаду СССР у Вашинґтоні

Вашинґтон, Д. К. — Цієї суботи 11-го жовтня о год. 1-й по полудні українці Вашингтону, в тому й молодь, зберуться біля пам'ятника Тарасові Шевченкові при вул. „П" і 23-й, щоб перед безсмертним Поетом і Пророком України заявити світові протест проти політичних мордів і ґеноцидно-народовбивчої політики совєтської Росії проти України та ін. Поневолених Націй. Звідти демонстранти перейдуть до будинку совєтської амбасади в американській столиці та будуть ту амбасаду, пікетувати з відповідними гаслами, летючками англійською мовою і транспарентами. Цим пікетуванням буде відзначено, заходами Організацій Визвольного Фронту, спільно з Міжнародною ПаБНА, 10-ту річницю трагічної смерти провідника ОУН Степана Бандери. Після пікетування учасники організованого відійдуть на Жалібні Сходини, в залі парохії св. Грегорія при 1419 Ґаллатин вулиця, Півн. Захід.

Крайові і стейтові достойники візьмуть участь у Бенкеті Українських Демократів

Нюарк. — Колишній і кандидат на майбутнього губернатор Роберт Б. Майнер, сенатор Гаррісон А. Вілліямс, конґресмени Джозеф Мініш, Пітер Родіно, Корнелюс Ґаллаґер та цілий ряд повітових і міських демократичних достойників зголосили свою участь у річному бенкеті Українських Демократів Ню Джерзі, що відбудеться в неділю, 19-го жовтня о год. 5:30 по полудні в залі Коронет при 925 Спрінґфілд евеню в Ірвінґтоні. Організацією програми бенкету займається Теодор Литвин, асистент посадника Нюарку Адонізія, і не зважаючи на приявність багатьох видатних гостей він заявив, що промови будуть обмежені до мінімуму, щоб могти використати час на культурно - мистецьку і розваговy програму. Виступлять Українські Танцюристи з Нюарку і Ансамбль Бандуристів та гратиме оркестра. Голова Українських Демократів Ню Джерзі п. Иосиф Лисогір звернувся до всіх голосуючих повітів Гудсон, Ессекс, Юніон, Мідделессекс і Пассейк, щоб своєю найчисленнішою участю в цьому бенкеті виявили українську силу, з якою повинні рахуватися в повітах, в стейтах і в країні.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢.

Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

5.000 вибранців

Найблагородніша ідея й найкраща ціль залишаються у сфері теорії, якщо не можна здійснити їх просто тому, що нема для цього потрібних фондів. І тому кожну проблему треба обов'язково розглядати також з погляду її реалізаційних можливостей — інакше всі дебати над нею будуть марною витратою часу. Було б, безумовно, помилкою, коли б центральною справою Х Конґресу Американських Українців, який відкриється 24 жовтня в Ню Йорку робити Український Народний Фонд, бо головна увага Конгресу повинна звертатися на проблеми, а не гроші. Але нема найменшого сумніву, що само існування й висота Народного Фонду залежать від ступня зацікавлення американсько - українських громадян проблемами, якими займається та які розв'язує Український Конґресовий Комітет, і від праці, яку він виконує.

На превеликий жаль, цифри Українського Народного Фонду свідчать про далеко незадовільне зацікавлення, недостатнє зрозуміння ваги Українського Конґресового Комітету та його праці на нашому громадському ґрунті. Постійними платниками Українського Народного Фонду є кругло 5.000 осіб. Коли візьмемо на увагу, що членами Українського Конґресового Комітету є всі найбільші наші установи й організації, які охоплюють сотні тисяч наших людей, то цифра 5.000 бентежить, соромить і лякає. Розпочався Український Народний Фонд у 1950 році сумою 102.215.74 дол. Його найвищий річний прибуток був у бюджетовому році 1952/53, коли зібрано 136.268.97 дол. У минулому, 1968 році він становив 90.207.31 дол. За три останні роки, себто від 1 липня 1966 до 30 червня 1969 р. впливи до каси УКК, не рахуючи таких окремих фондів як на Світовий Конґрес Вільних Українців чи власний Дім УКК, виносили 292.363.17 дол., при чому це були не тільки членські внески, а й прибуток з видань та різних спеціяльних акцій УКК.

Цей стан ненормальний, нездоровий. Він мусить змінитися. Американсько - українське громадянство, заможне і жертвенне, повинно підтримати свої центральні організації — Український Конґресовий Комітет і Злучений Український Американський Допомоговий Комітет. Хто не підтримує цих організацій своїми пожертвами, хто відмовляється платити на цілі і працю цих наших центральних організацій таку мінімальну квоту, як по 10 дол. річно, той не має морального права ані критикувати ті установи, ані будь-що від них вимагати.

Два переписи населення

У 1970 році у двох великих відмінних одна від одної країнах відбудеться перепис населення: у вільній Америці і в невільницькій російській імперії — СССР. Тут і там переписові підпадуть також українці. Тут і там перепис населення потрібний для держави — для плянування розвитку господарства, промисловости, шкільництва, війська тощо. Але в своїй суті перепис населення в кожній країні в багато чому відмінний, бо він віддзеркалює політичну систему даної країни.

Український Конґресовий Комітет Америки вже поробив відповідні заходи в Бюрі Перепису у Вашинґтоні, щоб українці та інші національні спільноти мали в цій країні відповідні параграфи в переписних листах, де треба подати: „національність — українець, рідна мова — українська". Донедавна лише і виключно англомовна Америка нині проґресує в напрямі розвитку й пошанування різних мов і культур, бо кожній великій державі потрібні багатомовні громадяни, і чим їх більше, тим краще. Українці в ЗСА не лише заповнять свої переписні листи, а й активно будуть допомагати переписним комісіям у їхній праці в цілій країні, задля точного обліку, потрібного для збільшення сили й розвитку ЗСА, як бастіону свободи.

Українці на Батьківщині також стоять перед новим переписом населення, що відбудеться того ж 1970 року, але не задля розвитку України: він буде переведений для кращого плянування та збереження колоніяльної потуги СССР. Москва, в своєму самозахопленні, притаманному кожній імперії перед її крахом, хотіла б бачити в наслідках перепису населення якнайбільші наслідки своєї асиміляційно - народовбивчої політики. Ще не відомо, що насправді побачить окупант, але відомо, що Москва хоче мати, як повідомила „Радянська Україна" з 24 вересня, „відомості, потрібні для вивчення процесів асиміляції і консолідації деяких національностей"!

К. Крупський

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

Недавно американський „Квартальник Журналізму", перевівши обслідування, хто в Америці пише листи до редакцій газет, виявив цікаві дані: біля восьми мільйонів американців річно пишуть листи до редакторів газет і журналів, хоч далеко не всі ті листи попадають на сторінки преси.

Редакція „Ню Йорк Таймсу", найбільш впливового часопису, одержує щороку кругло 40 тисяч листів, пересічно понад сто кожного дня. З цього числа друкується в будні 6-7 листів і в неділі 13-15 листів, які в основному відображують погляди більшости їх авторів на ту чи іншу справу.

Хто є цими листописцями? Здебільша це люди старші або в середньому віці, у відношенні три до одного добре освічені, широко поінформовані і сконцентровані на своє еґо.

Писання листів до преси в Америці має свою довгу традицію. Першого листа надрукував „Н. И. Таймс" 18 вересня 1851 р., тобто на п'ятий день після свого заснування. Листи читачів друковано у різних місцях цієї газети, але щойно 1896 року, коли керівництво „Н. И. Таймсу" перебрав Адольф Окс, почали їх розглядати з повагою, і зайняли вони ту позицію, яку займають нині.

Звертаючись до студентів журналістики Колумбійського університету, Окс сказав: „Часопис з принципом а ідеалами зобов'язаний представляти всі сторони тих чи інших проблем, бо тільки в такий спосіб зможе він формувати конструктивну громадську думку".

Цілими роками листи читачів друкувалися в „Н. И. Таймсі" без будь - якого пляну, і щойно в 1931 р. їх почали подавати в такій формі, як це бачимо тепер — в рубриці „Листи до редактора".

Редактор відділу листів Джан Окс, племінник Адольфа Окса, промовляючи кілька років тому в Каліфорнійському університеті на тему „Критична відповідальність преси" сказав, що листи до редакції він уважає „вітальною противагою, навіть антидотом на редакційні статті".

Тепер у „Ню Йорк Таймсі" в відділі листів працює 6 осіб. У вибраних листах виправляють мову, після чого експерти п е р е віряють їх правдивість, і щойно тоді ті листи йдуть до друку. Лист до редакції не повинен мати більше як 400-450 слів.

З деякими авторами не йде так гладко. Наприклад, у травні 1963 р. редактор Окс скоротив листа англійського філософа Бертранда Рассела, усунувши з нього уступ, в якому обвинувачується Америку в уживанні хемікалій у в'єтнамській війні. Це обурило Рассела, і він загрозив редакції судовою скаргою.

Редактор Зіґель у відділі листів дає першенство тим авторам, які не погоджуються зі становищем редакційних статтей. Джан Окс каже словами свого дядька, Адольфа Окса: „В цих листах читацька публіка має можливість слухати свій власний голос".

За час свого 118-річного існування „Н. И. Таймс" одержав найбільше листів у справі війни у В'єтнамі. Від січня 1966 р. отримав він біля 20.000 листів, що у відношенні 7 до 1 є проти тієї війни. Також в редакційних статтях цей щоденник займає виразне становище проти війни. Від червня 1968 до травня 1969 р. за війну було 10.68%, а проти 89.32%.

У випадку таких подій як вибори редакція дає можливість читачам висловитись „за" і „проти", вибираючи з тисяч листів однакову кількість прихильників тієї і другої сторони.

Редакція зберігає недруковані листи протягом 6 місяців, а друковані — 5 років.

Деякі автори всякими способами намагаються пропхати свого листа до друку: вони особисто приходять до редакції або пишуть додаткові листи, в яких подають різні причини, щоб осягнути свою ціль. А деякі автори навіть погрожують редакції, якщо їх лист не буде надрукований.

Серед осіб, що писали листи до „Н. И. Таймсу", було троє майбутніх президентів ЗСА — Кеннеді, Джансон і Ніксон. Було також багато інших осіб, імена яких не потрібно шукати в довіднику „Гу із Гу ін Амеріка": Гюберт Гомфрі, Джан К. Ґілбрайт, Фелікс Франкфуртер, принц Сіганук, Джін-Равль Сартре, Мартін Лютер Кінґ, Гелен Келлер, Виллям Фаулкнер та ін.

Надзвичайно плодючим листописцем є вчитель Економічно - Технічної школи в Брукліні, Мартін Волфсон, який уже понад 20 років пише тижнево по 5-6 листів до „Н. И. Таймсу" і крім того, до інших газет та журналів. Число його опублікованих листів переступило 2,000. „Наша країна на дорозі до занепаду, і цим я хочу причинитися до її порятунку. І хоч того всього, що я пишу, не друкують, бачу, що в редакційних статтях використовують мої ідеї", — пише в одному з своїх листів Волфсон.

Але неперевершеним, мабуть, у цілому світі листописцем є Чарлз Гупер з Ню Йорку, який від 1913-го і до своєї смерти в 1941 році писав листи до газет не тільки в Америці, але також в Англії, Еспанії, Італії, Німеччині і Франції, пишучи мовами тих газет. Докладного числа надрукованих його листів ніхто не знає, але думають, що воно доходить до сотень тисяч. Ціллю його було: „Направляти помилки і усувати зло, особливо в ділянках релігії та моралі". Смерть цього визначного листописця вшанував „Н. И. Таймс" редакційною статтею, в якій порівняв його з римським діячем Катоном.

У кожному американському часописі і журналі ви на-

(Закінчення на стор. 3-ій)

Павло Юзик, сенатор

ПЕРЕДВІСНИК НОВОЇ ДОБИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

(2)

На шляху до Патріярхату

Завдяки Божому провидінню цей Мученик - Герой вернувся з неволі, щоб здійснити свою місію, перебрану з рук Попередника, Митрополита Андрея Шептицького. Митрополит Сліпий відразу включився в праці Вселенського Собору, що пристосовував Католицьку Церкву до нових часів і нових обставин, особливо в боротьбі з безбожницьким комунізмом та індиферентизмом. Своїми глибокими богословськими думками він здобув собі великий авторитет серед єпископів цілого світу і звернув увагу на долю Української Церкви й Українського Народу.

Як послідовник Митрополита Шептицького в змаганні за єдність українських Церков, Митрополит Сліпий видвигнув на Вселенському Соборі справу створення Українського П а т р іярхату. Першим кроком Верховного Архиєпископа був його внесок 11-го жовтня 1963-го року, „щоб піднести Митрополію Київсько - Галицьку до патріярхальної гідности". Опісля на третій сесії Собору, в 1964 році, великою більшістю була схвалена схема про Східні Церкви, з розділом „Про Східніх Патріярхів". Таким чином Вселенський Собор привернув Патріярхам та їхнім Синодам усі власті, які вони мали з історії Церкви, включно з реґуванням нових Єпархій та номінацією Єпископів.

Знов Митрополит Сліпий зробив внесок про створення Українського Патріярхату, який був прихильно обговорений. Вселенський Собор схвалив справу Східніх Патріярхатів, а переведення в життя лишив Апостольській Столиці й Єпископському Синоді, де заступлені Східні Церкви, включно з нашою. Отже, створення Українського Патріярхату — це справа часу. Ми сподіваємось, що Їх Блаженство Кардинал Сліпий, здобувши заслужено високу достойність у Католицькій Церкві, скоро стане першим українським Патріярхом.

Самоуправа Української Церкви

Другий Ватиканський Собор, що скінчився в грудні 1965-го року, постановив в дусі екуменічному перевести великі реформи в лоні Католицької Церкви і таким способом наблизитися до православних і протестантів з евентуальною ціллю об'єднатися в одній Вселенській Церкві. Папа Іван XXIII і Папа Павло VI зрозуміли, що найскорше поєднання може бути між Римською Церквою й Православним Сходом тому, що догматика й обряди католиків і православних дуже близькі. Їх найбільше різнить справа адміністраційного характеру — Західня Церква під зцентралізованою владою Папи, а Східні Церкви децентралізовані, маючи свої самоуправи під владою патріярхів, а лучить їх єдність віри.

Декрет Вселенського Собору про Східні Церкви й їх патріярхальний устрій признає самоуправу Східнім Церквам згідно з їх традиціями і історичним розвитком. Це означає, що кожна Східня Церква має бути під проводом Патріярха й керована Патріяршим Синодом, яким має підлягати все духовенство свого обряду не тільки на рідній території, але й всюди по світі, де існують єпархії того обряду. Православні загально прийняли рішення позитивно.

Це важливе рішення матиме величезний вплив на Українську К а т о лицьку Церкву, яка на підставі Берестейської Унії 1596 року є Східньою Церквою, об'єднаною з Римом. Вона не мала патріярхальної самоуправи, але підлягала римській Конґреґації для Східніх Церков. Ця Конґреґація, яка складалася в більшості з латинських кардиналів, призначала всіх українських єрархів наставляла всю єрархію для нашої Церкви по цілому світі.

Тепер це все має змінитися. Наша Церква має мати патріярхальний устрій, з своєю самоуправою. Синод українських єпископів під владою Верховного Архиєпископа відповідає за вибрання й наставлення єрархій для цілої Церкви по цілому світі. Вселенський Собор і Святіший Отець уповноважили провід Української Католицької Церкви поступово привернути оригінальні українські звичаї й спосіб думання Східньої Церкви, так, як загально практикувалося на Україні в Княжій Добі й в часах Церковної Унії.

Роля Українського Католицького Університету

Цю місію реформувати Українську К а т о лицьку Церкву й відновити чистоту східньо - візантійського українського обряду має послідовно здійснити Верховний Архиєпископ, Кардинал Кир Йосиф, як престолонаслідник Київсько - Галицького Патріярха. Це він має виконати через духовне й освітнє виховання в Українськім Католицькім Університеті, на початках у Римі, а опісля, залежно від обставин, у Києві, у вільній українській державі, коли вона постане.

Цей університет був заснований 8 грудня 1963 року. Тоді Кардинал проголосив його назву: „Український Католицький У н іверситет імени св. Климентія Папи". Патронат св. Климентія вибраний тому, що цей Папа Римський в 1-му столітті по Христі згинув мученичою смертю в південній Україні, коли на засланні проповідував християнство серед поганів. Коли відбулася велика подія охрищення Руси-України в 988-му році, тодішній Папа Римський передав як дарунок Київському Князеві Володимирові Великому мощі св. Климентія, які були зложені в катедральній Десятинній церкві з великими почестями. Пізніше, коли Митрополит Клим Смолятич був вибраний самостійно проти волі Царгородського Патріярха в 1147 році, він був благословлений мощами св. Климентія. Ім'я св. Климентія тісно зв'язане з відродженням Українскої Католицької Церкви як східньо - візантійська українська церква.

На щастя, для цього університету існує в Римі база української студіюючої молоді. Українська Мала Семінарія, що була відкрита в 1959-му році на взір 8-клясових гімназій, провадить повну середньошкільну науку українською мовою. Це — єдина в світі україномовна католицька середня школа, що виховує півтори сотні молоді з Великої Британії, Німеччини, Франції й з інших країн українського поселення. Частина цієї молоді вступить у священичий і монаший стани, а більша частина залишиться, мабуть, світськими працівниками й учителями в українських католицьких парохіях або в українських громадах на еміґрації й евентуально на Україні.

У Римі також існує Українська Католицька Духовна Семінарія. Тепер її кандидати вчаться в латинських університетах, а доповнюють свої студії окремими предметами в своїй семінарії. Плянується у близькій будуччині перенести цю семінарію з-під юрисдикції Східньої Конґреґації під повну владу Української Католицької Церкви, коли вона дістане патріярхальний устрій, або скоріше. Така Духовна Академія буде афілійована з Українським Католицьким Університетом і випускатиме духовників, які зберігатимуть українські душі й українську мову в нашій Церкві по цілому світі.

Під оглядом українським, положення в Українській Католицькій Церкві в З'єднаних Стейтах Америки й в Канаді застрашуюче. Асиміляція привела до того, що наша Церква втрачає свою мову, свій український характер і свою українську душу, на щастя, в Канаді повільнішим темпом. Найгірше, що існує великий брак священиків, учителів і світських провідників — щирих і відданих українському народові й українській справі.

До помочі й рятунку українським громадам у діяспорі, як також українському народові на Рідних Землях, приходить цей університет у Римі. Український Католицький Університет має виховувати кадри духовних і світських провідників, щоб зберегти Церкву й народ і поліпшити нашу долю. Українські Духовні Семінарії в наших двох країнах на американському континенті дотепер мусіли висилати своїх кандидатів до римо - католицьких семінарій і університетів на богословські студії. Тепер буде можливо українським богословам закінчувати свої студії в Римі українською наукою. До цього університету ми повинні висилати нашу здібну молодь, щоб здобула чисту українську науку, яка опісля вернулася б служити своїй Церкві й своєму народові. Вірю, що наша численна українська католицька еміґрація в Новому Світі розуміє необхідність українського унівеситетського к а т олицького виховання і забезпечить цей університет у Римі матеріяльно й напливом студіюючої молоді.

(Закінчення на стор. 3-ій)

З НАШИХ БУДНІВ

ДОБРАНІЧ, РАДОСТЕ!

Написала була колись панна Франсуа Саґан таку книжечку, що називається „Добридень, Смутку!" А мені, от, під напором осінньої мелянхолії, чи від того, що розміняв уже копу років, підійшов заголовочок трохи навиворіт — „Добраніч, Радосте!" Як вам наляже на душу вище згадана осіння хандра, то хоч топися, хоч женися, хоч пиши поезії в стилі Нюйоркської Групи!.. А тут ще й люди, ніби твої приятелі, ранять душу словами, як колючим терням, як отруйними стрілами! Кого на жарт не перестрінеш на 7-ій вулиці, кожний вбиває тобі стилета просто в серце: „О, як ви чудово виглядаєте після вакацій! А як вам, нівроку, профіль заокруглився!" Або цинічно і з репертуару Ваньки Костюка з Трентону: „Алеж ти, брацє, подався допереду! А як тобі груди запалася! Струнко, тату солодкий, і на могилу глянь!"

Після таких товариських зустрічей — чи ж вам хочеться жити, гнати геть від себе „думи — хмари осінні", мріяти про золоті весни?..

А бувають моменти, як усміх Фортуни, як виграна стейтовій льотерії, як дощі весняні, як ласки дівочі!.. Ото, буває, перша перестрічена на вулиці, навіть не дуже знайома вам людина, привітає вас сердечно, як брат, як батько рідний: „Алеж ви, добродію, помарніли, схудли, що аж страх! Що з вами?.. Хворі, не доведи, Господи, чи може закохалися на Союзівці в котрійсь Квасовій русалці?"

Такі любі слова грають тобі в ухах, наче арфи срібнострунні, окрилюють, підносять на дусі, додають снаги котити на гору високу тяжкий камінь (як писала Леся Українка) і невпинно крокувати до осяяної мети.

Розуміється — за добро треба відплачувати людям такою самою монетою чи валютою, і я, признаюся, теж люблю час від часу зробити ближньому приємність не тільки в слові, але й на письмі. Пригадую, недавно, я писав про одного маґістра, — але дуже благородну людину, що самовіддано працює на ниві, засідає в різних комітетах, і, щоб яскравіше підкреслити його відданість справі, я вжив такої фрази: „А пан маґістер (ім'я рек) так ганяє з одного засідання на друге, аж загубив двадцять фунтів ваги!"

Потім все ж таки прийшло мені на гадку заскочити до нього, до канцелярії та й подивитись, як він справді виглядає (я бачив його ще перед вакаціями). Заходжу, дивлюся, а мій маґіструньо, як той полукіпок, поширив свої форм'ати так, що за бюрком не вміщається, і коли не прибрав півцентнара, то я турок! Алеж треба було бачити, яким соняшним, яблуневоцвітним усміхом він мене привітав, як сердечно тиснув мою руку, не знав, де має посадити, яким коньячком вгостити, до яких світових геніїв мою творчість прирівняти!

А що це все мені коштувало?.. Три рядки друку курсивою.

І к е р

Михайло Прокопів

З ГОРОДИСЛАВИЧ — У СВІТ ШИРОКИЙ

(16)

Товариство уживало печатки з написом: „Українське Товариство Вільних Козаків міста Львова" і мало образ, де з одної сторони був галицький герб — лев на скалі на синьожовтім полі, а з другої — козак на коні. На народних святах представник товариства виступав з синьо-жовтим прапором. В разі розв'язання товариства, статут передбачав, що його прапор мав бути переданий до українського національного музею у Львові. Це і зроблено в 1926 р., бо тоді управа вирішила злучити тодішні всі українські товариства в одно велике Допомогове Товариство, хоч ці заходи не увінчалися успіхом. Товариство „Дністер", яке постало з нашого товариства та організації „Вільність в Америці", пізніше відіграло велику ролю, ставши центром українського національного життя нюйоркської метрополії. На внесок членів Максима Савіцького і П. Вінтоняка одноголосно ухвалено УТВКМЛ зліквідувати, а всіх його членів з придбаним майном (5.000 дол.) та бібліотекою влучити до новозаснованого товариства „Дністер".

ТОВАРИСТВО ГОРОДИСЛАВИЧІВ

Городиславичани від перших же років свого поселення в Ню Йоку жили ідеєю організованого життя, яку привезли з собою із рідного села. У 1910 р. Павло Ружак, Таня Ружак, Михайло Прокопів, Ксеня Явна, Петро Прокопів та інші включилися в активні ряди членів товариства „Просвіта". Їм і іншим городославчанам треба завдячити розвиток організованого українського життя. Їхня праця, зокрема, у помочі своїм братам та українській справі в рідному краю здобула собі признання та популярність серед української громади.

1914 року наспіла сумна вістка, що московські чорносотенці цілком знищили в нашому селі Український Народний Дім і все те, що ми з таким трудом будували. Жертвою впали: читальня „Просвіти", бібліотека, громадська каса ощадности, крамниця та інші наші надбання.

Того ж року створено в Ню Йорку „Українське товариство із села Городиславичі", засновниками якого були: Григорій Максимів — голова, Дмитро Савіцький — касир та Іван Жовнір — рекордовий секретар.

На печатці цього товариства був рисунок: дві руки, що дружно стискають одна другу.

У 40-літню річницю Товариства Городиславич хочу навести деякі уривки з листа нашого священика о. Дмитра Шуля, який додасть декілька деталів до історії нашого рідного села:

Вашингтон 5. 5. 1954 року.

Христос Воскрес, дорогий пане Михайле Прокопів!

Щоби дещо причинитися прозьбі моїх односільчан села Городиславич, котрі думають відсвяткувати цього року сороклітнє заснування „Українського товариства села Городиславичі", подаю Комітетові, що ще пам'ятаю, бо всі мої записки та бібліотека пропали 1944 року під час другої світової війни.

Починаю від себе. Я, о. Дмитро Шуль, народився 24 жовтня 1881 року в Городиславичах з моїх родичів бл. пам. Гарасима і Катерини Татарин. Дві кляси народної школи закінчив у Городиславичах, а 1893 року батько завіз мене до Львова, де в Народнім Домі я закінчив третю і четверту клясу у проф. Григорія Врецьони з Винник. Через 8 років я ходив до Академічної Гімназії, яка знаходилася при ч. 22 на Театральній вулиці у Львові. Дня 22 червня 1902 року я здав гімназіяльну матуру і записався на теологію. Я був висвячений на священика бл. пам. Митрополитом кир графом Андреєм Шептицьким 8 листопада 1906 року і мав на празник св. Великомученика Дмитрія першу Службу Божу при великім здвизі людей нашого та довколишніх сіл за пароха впр. о. Иосифа Дякова. Сьогодні маю 73 роки життя та 48 років священства.

Парохами-священиками, яких я ще пам'ятаю, були у нашім селі такі: о. Григорович, котрий мене охристив, о. Діонизій Заневич, завідатель о. Іван Королюк — українець, о. Иосиф Дяків, українець, був парохом до 1933 року, о. Боднар родом з Ладанець, безженний українець, котрий був на парохії до II світової війни.

Ще пам'ятаю, що коли я ходив до початкових кляс народної школи, то шкільний будинок — це була стара ліп'янка. Не пам'ятаю вже прізвищ моїх тодішніх учителів. Пригадую бл. п. Івана Бурбеля, завдяки якому в нашому селі засновано кооперативу та читальню „Просвіта" у часи, коли я ходив до нижчих гімназіяльних кляс.

(Далі буде.)

ВІСТІ З ТОРОНТА

СВЯТО МОЛОДІ. Молодіжні організації Торонта МУНО, ПЛАСТ, СУМ, СУМК і ОДУМ влаштовують щорічні спільні зустрічі — Свято Молоді. Цьогорічне Свято Молоді відбулося 14 вересня на Оселі „Київ". Господарями були члени ОДУМ, та вони гарно і вміло попрацювали, щоб зустріч пройшла якнайкраще. Чудова погода сприяла тому, а велику площу оселі „Києва" заповнили тисячі учасників молоді й старших. Богослуження для православних відправляв о. Ференсів, для католиків о. Гошуляк. Під час обох Служб Божих гарно співав хор ОДУМ, та грала оркестра СУМ „Батурин". Проповідь відповідну до хвилини виголсив о. Ю. Ференсів. Перед почесною трибуною, на якій були представники духовенства й окремих молодіжних організацій, відбувся апель. Командант свята В. Корженівський приняв звіти та керував піднесення прапорів.

Господар свята Л. Ліщина привітав присутніх, почому закінчено формальну частину свята дефілядою молодіжних організацій. Після обідової перерви почалися завзяті змагання за першенство у відбиванці, інших спортових грах і розривках. Програму свята закінчено спільною ватрою, в якій брали участь всі організації з окремими своїми точками. Треба признати, що добре зорганізована зустріч молоді цього року була дуже успішною. Добре, що наші молоді знайшли далеко кращу розв'язку повної співпраці, для добра цілої спільноти.

ЗАСЛУЖЕНЕ ВІДЗНАЧЕННЯ. Тут утворився громадський комітет для належного і гідного вііддзначення 65-ліття мистецької праці заслуженого артиста Григорія Ярошевича - Манька. Запланований ювілейний бенкет з мистецькою частиною і забавою відбудеться 15-го листопада у великій залі Українського Дому при вул. Кристі. Участь у мистецькій частині візьмуть наші кращі молоді таланти. Ювілейний комітет очолив п. Я. Вільк, як голова і редактор С. Лантух, як відповідальний за зв'язки з пресою.

НОВА КРЕДИТОВА СПІЛКА. У середу, 3 серпня ц. р. відбулися перші загальні збори нової кредитової кооперативи „ПЛАСТ" — Кредіт Юніон Лтд. Торонто, яка одержала чартер від провінційного уряду Онтаріо. До складу Дирекції увійшли; М. Юник — голова, З Татарський — заступник, Я. Похмурський — секретар, Б. Миндюк — скарбник, І. Сілецький, І. Бардин, Р. Вжесневський — член. Кредитивий комітет: А. Козак, В. Мойсяк, І. Кришталович. Контрольна Комісія: П. Яцик, Ю. Лихач, С. Климців. Ініціяторами та тими, що приложили найбільше праці при організуванні кредитівки, були молодші пластові сеньйори. Урядові години кредитівки встановлено на вівторок і п'ятницю вечором від 7—8.30, субота 10—2 по пол. Кредитівка приміщується у Пластовому Домі при вул. Блюр.

ПОСВЯЧЕНА ДЗВОНА. У неділю, 27 липня ц. р. відбулося на Оселі УНО над озером Сімко, посвячення нового дзвона, що його подарував член філії УНО п. Т. Зенчук, для гарної в укр. стилі каплиці. Посвячення дзвона довершив Всеєв. о. д-р Р. Даниляк, канцлер Торонтонської Епархії по відправленій ним Службі Божій у каплиці. Перший звук дзвона, який одержав хресне імя Андрея ,пролунав по оселі й околиці, коли задзвонив д-р В. Семецьлікар дитячого табору на оселі. При посвяченні брали участь як куми: д-р М. Мицик, мґр. М. Ромах, Х. Браср, пані М. Бойдукевич, П. Міґус та члени управ УНО і братніх організацій. У Службі Божій і посвяченні дзвона брали участь дівчатка - таборовички в числі 100, разом зі своїми виховницями.

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ. Відділ КУК в Торонті влаштовує щороку т. з. „Український День" до участі в якому закликає не тільки членство своїх складових організацій, а є їх коло 30, як також і все українське громадянство. Цьогорічний „Український День" відбувся 7 вересня в неділю на Оселі „Київ". Програму відкрив голова відділу КУК д-р О. Бойко. В мистецький участь брали: ансамбль квартету „Боян" УНО, танцювальний ансамбль СУМК під проводом Миколи Воробця, та артист В. Довганюк з гуморескою про життя наших буднів. Програмою проводив інж. Бубела — заступник голови, а подяку за виконання програми і участь уложив п. І. Палка — перший заступник голови, який вложив багато праці й старання, щоб Український День під кожним оглядом був успішним. Між учасниками була присутня також контролер Міської Ради — пані Маргарета Кембел, яку представив присутнім д-р О. Бойко як кандидатку на мейора міста у цьогорічних осінніх міських виборах. Після мистецької частини присутні розважали себе гутірками.

РІЧНІ ЗБОРИ СУЖ. На засіданні Спілки Українських Журналістів, що відбулося, 4 вересня ц. р. у приміщенні редакції „Гомону України" між обговоренням багатьох різних справ, рішено відбути цьогорічні загальні збори СУЖ, 23-го жовтня ц. р. в домівці Суспільної Опіки при вул. Бетгурст. На засіданні покликано до життя номінаційну комісію в складі: ред. В. Солонинка, ред. Тарнавський і ред. І. Боднарчук. Як відомо теперішню управу СУЖ очолює В Левицький. Секретарем є ред. І. Липовецький.

НАРАДИ ОПДЛ. В неділю ц. р. в приміщенні УНО при вул. Коледж відбулися наради Головної Управи Об'єднання Працівників Дитячої Літератури. Нарадами проводила заступник голови пані Л. Храплива, секретарював д-р Ю. Лисяк. Коло тридцяти осіб, зголошених кандидатів, прийнято у члени ОПДЛ. Рішено відбути з'їзд ОПДЛ, 22 лютого 1970 р. в Боффало. Постійним осідком канцелярії й журналу ОПДЛ буде Торонто. Приготовляться до друку декілька нових книжок. Під редакцією п-і Н. Мриц і І. Боднарчука вийде Бюлетін ОПДЛ. Зв'язковим до справ з'їзду обрано інж. В. Вацика. Управа ОПДЛ ставить собі за завдання зактивізувати свою працю, щоб до неї притягнути найширші кола нашої громади. Першим нашим завданням тут на чужині дати нашим дітям добру дитячу літературу, га виховати їх на свідомих українців. В цьому випадку ОПДЛ веде корисну і важливу працю.

СВІТЛИЦЯ ДЛЯ СТАРШИХ. При Супільній Опіці в Торонті, яка має свій власний дім при вул. Бетгурс 362, відкрилася 24 вересня вигідно влаштована Світлиця для старших, від год. 7 вечором. Світлиця має часописи, книжки та різне розривкове приладдя лля старших. Цю світлицю з успіхом веде наша Суспільна Служба вже кілька років. Віримо, що з гарних і вигідних влаштувань будуть користати наші старші для гарного і культурного проведення часу.

СПОРТ. Спортове Товариство „Україна" завдяки енергійному, теперішньому проводові та кращому складові робить щораз кращі поступи та здобуває місце в таблиці гор за першенство Національної Футбольної Ліґи. Після кількох перемог зайняла місце у першій шістці клюбів. Ми переконані, що „Україна" має всі можливості здобути своє втрачене колись першенство.

В. Дідюк

УКРАЇНСЬКИЙ МАГАЗИН З РОСІЙСЬКОЮ НАЗВОЮ

У Херсоні відкрили, як повідомила „Радянська Україна" з 4 жовтня, „найбільший у Херсонській області магазин готового одягу „Парус". Газета подала, що стіни того магазину „із скла й металю, оздоблені українським орнаментом". „Радянська Україна" й працівники торгівлі в м. Херсоні, можливо, забули, що в українській мові немає російського слова „парус", а є „вітрило".

Український Православний День у Честері, Па.

На сторінках української преси часто з'являються поради, як затримати підростаюче українське молоде покоління при Українських Церквах, Українських Організаціях та взагалі при Українському Суспільстві. Ця тубота не лишає і нашої Української Православної Парафії при Церкві Успіння Пречистої Діви в Честері, Па.

Маючи це на увазі, провід парафії прийшов до переконання, що нашій молоді треба щось дати такого, щоб вона зацікавилась будучністю свого життя при парафії. Треба дати нашій молоді розривково - культурний осередок, де б молодь групувалась, з'єднуючи свою будучність з українським життям, українськими традиціями і звичаями. Це було поштовхом до того, що Парафіяльний Уряд зі своїм настоятелем митр. прот. о. О. Мициком закупив у Беттель Тавншіп, Па., при Ґудлі Ровд 30 акрову посілість, щоб влаштувати там розривково - культурний осередок для молоді.

Старанням молодих парафіян - ентузіястів, вдалося досягти своєї мети і на закуплених посілостях повстав невеликий але гарний будинок - заля. І у неділю 14-го вересня на цій „фармі" відбувся Український Православний День.

Врочисто відслужив у залі св. Літургію настоятель митр. прот. о. О. Мицик в асисті прот. о. прот. о. Миколи Угорчака з Мілвіл, Н. Дж., та прот. О. Крети, настоятеля з Вілмінґтон, Дел. На Св. Літургії був присутній і прот. о. Стахій Шадинський настоятеля з Мілвіл. Н. Дж

Високопреподобні отці в проповідях, українських та англійських звернули увагу на важливість таких розривково-культурних осередків, щоб затримати молодь при українському суспільстві та гаряче закликали присутніх підтримати цю ідею!

На цім Українськім Православнім Дні були присутні українці з Честеру, Ковтсвілу, Мілвіл, Вільмінґтону, Філядельфії і з дальших околиць. Гарний день, свіже і чисте повітря та прекрасний краєвид притягнули також багато чужинців.

Після Св. Літургії відбувся святковий обід серед природи, і присутні з приємністю споживали печені курята з додатками та смакували українську ковбасу з капустою, вареники, голубці та кавуни.

Гарна погода, краса околиці, свіже повітря сприяли тому, що присутні як одна родина дружньо провели час.

По обіді відбулася розривкова частина - танці в супроводі оркестри п. Михайла Єдинака та діточі розривкові забави.

Наші старші і молодші ли усіх присутніх, яких було усіх присутніх, яких було дуже багато!

Не буду тут згадувати імен тих, які жертвенно і з посвятою віддали свій вільний час і приложили багато старань, щоб влаштувати новозакуплені парафією посілості, для користування ними молоддю і для користування в будучності усім українським суспільством.

Честь і слава молодим ентузіастам, нехай це стане прикладом для інших.

Дай Боже, щоб добрий цей початок здійснив те, в що вірили основположники цього благородного діла! Щасти, Боже! **Присутній**

Організація Осередку Дошкілля ЗСА

Покликана до життя Шкільною Радою УККА Краєва Виховна Рада Америки на засіданні, що відбулось у філядельфії у вересні 1968 р., займалась виключно проблемою рідношкільного виховання української молоді із спеціяльним узглядненням дошкільного віку.

З метою кращої організації українського дошкілля, Краєва Виховна Рада вирішила створити Осередок Дошкілля ЗСА, установи, яка мала б завдання координувати діяльність дошкільних секторів різних наших установ для спільного порозуміння і співпраці, взаємної допомоги та була б організаційно завершена як окрема одиниця Краєвої Виховної Ради Америки.

Для реалізування цього задуму покликано присутніх на нарадах представниць жіночих організацій, які від ряду літ ведуть на терені ЗСА навчання у світличках, а саме Союз Українок Америки та Український Золотий Хрест, і уповноважено їх провести вступні заходи для створення Осередку Дошкілля ЗСА. Організаційна Група оформилась у такому складі: голова Ірина Пеленська, Шкільна Рада УККА, містоголова Оксана Ґенґало, УЗХ, секретар — Осипа Грабовенська, СУА. Вони вже опрацювали проєкт статуту Осередку Дошкілля, у співпраці з референтурою Дошкілля Шкільної Ради УККА та виховними референтурами Союзу Українок Америки і Українського Золотого Хреста.

Бажаючи оформити організаційну структуру Осередку Дошкілля ЗСА, організатори прохають установи, які мають сектори дошкільного виховання, зголосити своїх представників до Осередку Дошкілля ЗСА на адресу секретаря: Осипа Грабовенська, 5018 Північ. 11 вул. Філядельфія, Па., 19141.

На основі статуту ОД ЗСА до нього входять два представники наших виховних централь, фахівців дошкільної справи. Всі вони творитимуть управу Осередку Дошкілля ЗСА, яка вибере з-поміж себе екзекутиву установи. Побіч управи, ОД ЗСА матиме 4 комісії: програмову, посібників, пресову і адміністративну, до яких повинні виховні установи ЗСА зголошувати фахівців цих ділянок. Вони матимуть трудне, але почесне завдання розбудувати українське дошкільне виховання в ЗСА на тривких, фахових основах.

У зв'язку з Конґресом УККА в жовтні ц. р. працюватиме з рамени Крайової Виховної Ради між ін. теж Комісія Дошкілля, яка матиме свою нараду в суботу 25 жовтня. На нараду запрошені всі ті, хто цікавиться справою українського дошкільного виховання.

Користаючись тим, що на 10-му Конґресі Американських Українців будуть присутніми делеґатки і делеґати від наших виховних установ, відбудуться спільні наради, на яких буде можна обговорити проєкт статуту, вибрати управу та намітити напрямні для дальшої успішної праці. (о.г.)

Короткі вісті

ГУБЕРНАТОР РОКЕФЕЛЛЕР ДОМАГАЄТЬСЯ, щоб ЗСА вели реалістичну політику у відношенні до держав Латинської Америки. Того самого вимагав і головний секретар Організації Американських Держав Гальо Пляза. Обидва вони промовляли на 10-ій річній Конференції Редакторів і Видавців Юнайтед Пресс Інтернешенел, яка відбулася в Гемілтоні, Бермюда. Рокефеллер відмовився сказати, який звіт він склав президентові Ніксонові зі своєї поїздки по країнах Латинської Америки на весні і вліті цього року. Президент Ніксон 31-го жовтня промовлятиме про політику ЗСА у відношенні до Латинської Америки, і після того буде опублікований звіт Рокефеллера. Дипломат Пляза домагався іншої настанови в американській допомозі Латинській Америці.

МОСКОВСЬКА ПОЛІЦІЯ ПРОДАЄ й інсталює у приватних помешканнях електронічний алярмовий апарат проти вломників. Такий апарат коштує коло 10 дол., після чого треба платити поліції місячно по 2.75 дол. У випадку влому через двері або вікна цей апарат алярмує найближчу поліційну станицю, засвічуючи лямпочку на карті з прізвицами й адресами всіх „забезпечених". Московська поліція вважає, що це найкращий спосіб боротьби проти вломників, сполучивши її одночасно з власним грошовим заробітком.

В ЙОРДАНІЇ ВИЯВЛЕНО ЗМОВУ, яка плянувала перевести державний переворот — проти короля Гуссейна та в користь мусульманських екстремістів, які пропагують з'єднання всіх мусульманських країн. Переведено численні арештування між військовиками й цивільними.

ПЕРЕДВІСНИК НОВОЇ ДОБИ...

(Продовження зі стор. 2-ої)

Коли завершиться патріярхальний устрій (і дав би Бог, щоб теперішній Синод Єпископів це здійснив якнайскоріше) і всі єпархії Української Католицької Церкви по цілому світі прийдуть під одну владу Патріярха та його Святішого Синоду, тоді ми, вірні, дамо собі раду з найтяжчими проблемами тут і на Україні, і з Божою поміччю прийде краще завтра для Церкви й українського народу.

Добро Української Церкви й Українського Народу вимагає від українців об'єднатися довкола нашого найвищого авторитету, яким сьогодні для нас є Первоієрарх Української Католицької Церкви, Кардинал Йосиф Сліпий. Свою незламну віру в Церкву й Нарід Він засвідчив своїм геройським мучеництвом на сибірському засланні. В цій історичній хвилі, напередодні нової доби в Українській Церкві й в державницьких змаганнях українського народу, ми, українські прочани з різних країн світу, де існує наша Церква й народ, маніфестуємо свою єдність і прирікаємо щиру й повну піддержку великій праці, що її веде Богом даний Князь Української Церкви й Ісповідник українського народу.

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

(Продовження зі стор. 2-ої)

трапляєте на свобідний голос читача. Той голос говорить про все, що лежить на серці читацької маси. Він не мусить так, як водиться в Совєтському Союзі, чекати на знак згори, коли треба когось критикувати. А про критику політики уряду там не може бути й мови, бо совєтський уряд — „непомильний".

Серед авторів листів значний відсоток припадає на осіб жидівського походження, які жваво реаґують на політичні події, особливо на події, пов'язані з жидами у світі і в Ізраїлі. Про інші етнічні групи цього сказати не можна. Досі найбільшою реакцією українців були листи до „Вашинґтон Пост" у справі пам'ятника Шевченкові. Та реакція показала, що в нас уже є кому обстоювати своє. Треба тільки використовувати різні нагоди.

ВІСТІ З УККА

Засідання Підготовної Комісії 13 жовтня

У понеділок 13 жовтня в приміщенні Канцелярії УККА в Ню Йорку о год. 4-ій по полудні відбудеться засідання Підготовної Комісії X Конгресу Американських Українців. Там же, о 6-ій год. вечора, відбудеться засідання Резолюційної Комісії.

До 3-го жовтня зголосилось 205 делеґатів

З Канцелярії УККА повідомляють, що до дня 3-го жовтня надійшло разом 205 зголошень делеґатів на X Конгрес Американських Українців у днях 24, 25 і 26 жовтня 1969 року, в тому: Відділи УККА надсилають 52 делеґатів, від Платників Народного Фонду зголошено 12 делеґатів; від братських союзів: УНС 17 делеґатів, „Провидіння" 13, УРСоюз 1, УНПоміч 2; від політичних організацій: ООЧСУ 16 делеґатів, ОДВУ 6, УНДС 2, УГОА (Гетьманці) 1 делеґат; від молодечих організацій: СУМА 12 делеґатів, ОЖ ОЧСУ 4, УЖДопомогова Організація 2, УЗХрест 1; від наукових установ: НТШ 2 делеґати, Укр. Наукова Бібліотека із Скрентону 1; від професійних Товариств: інженерів 2 делеґати, лікарів 2, журналістів 1, бібліотекарів 1, ОПДЛітератури 1; від вейськовиків: ОбВУА 1 делеґат, Т-ва кол. Вояків УПА ім. Т. Чупринки 3, від Дивізійників 3, від Б-ва Броди-Лев 1; від допомогових установ: „Самопоміч" 9 делеґатів, Оборони Лемківщини 6; від Кредитівок: ТУК — 3 делеґати, „Самопоміч" 2; від релігійно-церковних установ: Православні Парафії 1 делеґат, від евангеликів 1; Спортові Т-ва: „Довбуш" Ню Гейвен 1 делеґат; від Мистецького Клюбу у Філядельфії 1 делеґат; Українські Народні Доми в ЗСА висилають 9 делеґатів. Зголошення делеґатів на X Конгрес Американських Українців продовжують надходити до Канцелярії УККА в Ню Йорку.

Згідно із Статутом УККА, право на участь у Конгресі мають запевнене члени Екзекутиви УККА в складі 29 осіб, Політичної Ради УККА в складі 58 осіб та Контрольної Комісії УККА в складі 7 осіб.

Розсилається Обіжник Статутової Комісії

З Канцелярії УККА вже розсилається Управам Центральних Організацій УККА схвалений і доповнений Статутової Комісією проєкт, на основі проєктів і поправок, що надійшли: від УР-Союзу з підписом п. Антона Батюка, від Управи ОДВУ, від Т-ва Українських Правників з підписом д-ра Богдана Дзеровича, від Платників Національного Датку у Філядельфії, з підписом д-ра Миколи Ценка, від С-УА з підписом п-ні мґр. Іванни Рожанковської, від Відділу УККА в Нюарку-Ірвінґтоні з підписом інж. Миколи Семанишина. Прохається Управи всіх Центральних Організацій розглянути запропоновані Статутовою Комісією зміни й доповнення та надіслати в цій справі свої зауваги до дня 20 жовтня для Статутової Комісії, на адресу Канцелярії УККА в Ню Йорку.

Цієї неділі відбудеться засідання Комісії по вивченні методів допомоги Визвольним процесам в Україні

У неділю 12 жовтня в Ню Йорку, в Кацелярії Об'єднаного Комітету в Ню Йорку, кімната ч. 23 в УНДомі на 2-ій евню відбудеться о 1.30 по полудні засідання Комісії X Конґресу Американських Українців по вивченні методів допомоги Визвольним процесам в Україні. На засіданні буде обговорена програма Конференції в рямках X Конґресу, будуть обговорені поточні події в Україні, відбудеться обговорення й усталення Резолюцій. Референтом цієї Комісії є інж. Богдан Гасюк. У праці Комісії візьмуть участь рад. Д. Левчук, проф. П. Голубенко, д-р М. Кушнір, проф. З. Мельник, директор Канцелярії УККА мґр. І. Базарко. На 7-ме жовтня була запляновна нарада Представників Центральних Молодечих Організацій у Домівці Крайової Пластової Старшини в УНДомі в Ню Йорку в справах підготови до X Конґресу та наміченяя програми для Комісії Координації Студентських і Молодечих Організацій. Нарада відбулась з ініціятиви Координатора молоді УККА інж. Ігоря Чуми.

ВИЙШЛО НЕПЕРІОДИЧНЕ ВИДАННЯ „СНЯТИН"

Дітройт. — Журнал „Снятин" на 24 стор. за редакцією Михайла Бажанського, вийшов у Дітройті, як ч.2/1969. Видання призначене бути „зв'язковим між землями міста Снятина і околиць". Надруковано: редакційну, статтю М. Анастазієвського „Далекі спомини", відомості про І. Кейвана, О. Бордуна й ін., декілька некрологів, кілька сторінок „З листів" до редакції видання, звіт скарбника та ін. Число ілюстроване фоторепродукцією снятинської ратуші та ін. фотознімками.

Світлій пам'яті Анни Смерек

В ніч з 10 на 11 травня 1969 року в лічниці „Вест Линколн Меморіял Госпітал" у Ґримзбі, Онт., після складної хірурґічної операції на 69-му році життя померла бл. п. Анна Смерек, з дому Шкрабек.

Покійна народилась 1899 року в селі Блищанка, пов. Заліщики, на Зах Україні. 1902 року трирічною дитиною приїхала із своїми родичами до Канади, які осілись у провінції Манітобі на збіжжевій і годівельній фармі поблизу містечка Стенберґ, пізніше в Гамерлик. Там виростала і з юних літ гартувалась на важкій фармерській праці, стала зразковою господинею дому, невідступною помічницею мужа в провадженні господарства та зразковою вихователькою дітей, своїх і внуків.

На 17-му році життя побралася з Михайлом Смереком і прожила з ним чесно й примірно 53 роки. Подружжя Михайла і Анни Смереків провадили свою фармерську господарку довший час у пров. Манітоба, відтак весною 1929-го року перенеслись вже з 7-ми дітками, на Ніяґарський півострів у південній частині пров. Онтаріо, та осілись на фармі в овочевій околиці близько Ґримзбі. Тут покійна Анна провела в трудолюбній чесній праці останні роки свого життя.

Тіло покійної спочивало кілька день в погребному заведенні „Стонговз Фюнераль Гом" в Ґримзбі, доки не з'їхалась численна рідня та приятелі з різних кінців Канади, щоб гідно попрощатись і відпровадити на вічний спочинок примірну українку — добру матір, бабусю і прабабусю великої й свідомої української родини, якій покійна присвятила все трудолюбне життя. Ранком 14 травня при численному здвизі народу було привезено домовину з тлінними останками до Української Греко-Католицької Церкви Пресвятої Діви Марії в Ґримзбі, де відправилась заупокійна Св. Літурґія, потім останнє прощання, а відтак в супроводі довжезної валки автомашин відвезено тіло на цвинтар „Квінс-Ловн Семетері". Кілька відправ св. Панахид, св. похоронну Службу Божу і похоронний чин доверщував парох Свято-Марійської Греко-Католицької Української Церкви в Ґримзбі о. Ханас.

Покійна залишила у великім смутку мужа Михайла, чотирьох синів — Дмитра, Стефана, Василя і Миколу; перший самітній, а три слідуючих одружені; трьох доньок — Марію одружену з В. Куликом у Торонті, Катерину одружену з Г. Паламарем у Саскачевані, Анну одружену з М. Буратом, замешкують в Бурлінґтоні, Онт., 20 онуків і 11 правнуків.

Бл. п. Анна впарі з мужем Михайлом брала активну участь в українському суспільно - громадському житті, була примірною християнкою, з глибокою вірою в свою церкву, до чого привчала дітей своїх і онуків. Покійна була активною членкинею великої української організації, куди належать її тепер діти і внуки, що носить славну назву Український Народний Союз. Нехай їй буде вільна канадійська земля леґкою!

Є.Ю.О.